

POSTANOWIENIE

16 grudnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Mariusz Załucki

na posiedzeniu niejawnym 16 grudnia 2025 r. w Warszawie
w sprawie z wniosku P. S.A. w P.
z udziałem E. sp. z o. o. w P.
o ustanowienie służebności przesyłu,
na skutek skargi kasacyjnej P. S.A. w P.
od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu II Wydział Cywilny Odwoławczy
z 16 maja 2025 r., II Ca 1246/24,

- 1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania;**
- 2. oddala wniosek E. sp. z o. o. w P. o zwrot kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Wnioskodawczyni P. S.A. z siedzibą w P. złożyła skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w Poznaniu z 16 maja 2025 r., wydanego w sprawie przy udziale E. sp. z o.o. z siedzibą w P. o ustanowienie służebności przesyłu.

Wniosek o przyjęcie skargi do rozpoznania strona wnioskująca uzasadniła zaobserwowaną rozbieżnością orzecniczą dotyczącą rozumienia pojęcia dobrej wiary w kontekście zasiedzenia służebności przesyłu. Do konieczności zdefiniowania tego pojęcia w sprawach, których przedmiotem jest służebność przesyłu sprowadza się także występujące w sprawie zdaniem skarżącej istotne zagadnienie prawne.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Istotne zagadnienie prawne jako podstawa przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania musi stanowić skomplikowany problem natury prawnej, niedający się rozwiązać przy zastosowaniu podstawowych metod wykładni i rozumowania prawniczego, a także mieć charakter doniosły z punktu widzenia rozstrzygnięcia sprawy. Wyjaśnienie takiego problemu powinno przyczynić się do rozwoju prawa (zob. np. postanowienia SN: z 5 września 2025 r., I CSK 1214/24; z 28 maja 2025 r., I CSK 289/25; z 26 października 2023 r., I CSK 76/23; z 20 października 2023 r., I CSK 1374/23; z 3 października 2023 r., I CSK 2591/23; z 15 września 2023 r., I CSK 4360/22; z 18 sierpnia 2023 r., I CSK 4091/22; z 2 sierpnia 2023 r., I CSK 6585/22; z 13 lipca 2023 r., I CSK 2570/22; z 30 maja 2023 r., I CSK 5362/22).

Analogiczne wymaganie stawia się również potrzebie dokonania wykładni wskazanego przepisu prawa. W ramach tej przyczyny przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania należy przedstawić i uargumentować nierozwiązany jeszcze problem lub nieujednoliconą jeszcze rozbieżność orzecniczą (zob. np. postanowienia SN: z 15 września 2025 r., I CSK 424/25; z 16 kwietnia 2025 r., I CSK 582/25; z 25 października 2023 r., I CSK 2989/23; z 27 września 2023 r., I CSK 4679/22, z 17 sierpnia 2023 r., I CSK 5668/22; z 2 sierpnia 2023 r., I CSK 6585/22; z 14 czerwca 2023 r., I CSK 1231/23).

Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania nie spełnia wymagań stawianych przesłankom z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Po pierwsze problematyka pojęcia dobrej wiary zasiadającego służebność przesyłu została przedstawiona w zbyt ogólny sposób. Skarżąca wskazała na rozbieżności orzecznicze dotyczące innych stanów faktycznych niż będący podstawą niniejszej sprawy. Przedmiotem spraw wymienionych przez wnioskodawczynię była ocena dobrej wiary Skarbu Państwa lub jego jednostki organizacyjnej wykonujących działania właściwe dla podmiotów, którym przysługuje służebność przesyłu na cudzym gruncie. Natomiast niniejsza sprawa odnosi się do okoliczności przejęcia nieruchomości od Skarbu Państwa przez jego jednostkę, następnie przekształconą w spółkę kapitałową. Trudno zatem powiedzieć, do jakiego problemu

występującego w niniejszej sprawie miałyby odnosić się ogólne rozważania dotyczące dobrej wiary.

Po drugie, oparcie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. wymaga sformułowania konkretnego problemu natury prawnej, w oparciu o skonkretyzowany, wyraźnie wskazany przepis prawa oraz zredagowanego w postaci przypominającej zagadnienie przedstawiane Sądowi Najwyższemu z art. 390 k.p.c. (zob. np. postanowienia SN z 21 listopada 2024 r., I CSK 1556/23 i z 28 kwietnia 2022 r., I NSK 23/21 oraz wyrok SN z 7 lutego 2024 r., I USKP 3/23). Skarżąca nie uczyniła zadość temu wymaganiu. Pomimo obszerności przedstawionego wyводу, zabrakło w nim sformułowania skonkretyzowanej wątpliwości prawnej, a nawet w ogóle wskazania, na podstawie których przepisów prawa skarżąca wątpliwość tę powzięła.

Z powyższych przyczyn Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 w zw. z art. 13 § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi do rozpoznania, o kosztach postępowania kasacyjnego orzekł zaś na podstawie art. 520 § 1 k.p.c.

Mariusz Załucki

[SOP]